

Desventura

1. Pere Lluc és un idiota genuí de la Barcelona post-olímpica i post-Fòrum que s'enamora perdudament d'una noia que enganxa cartells.

2. *Amor idiota* és a la comèdia allò que *La bruja de Blair* va estar per al gènere de terror. Insulsa taquicàrdia visual que posa dels nervis i t'envia directe a l'oftalmòleg de guàrdia. Però si en el cas del pseudo-film ianqui es tractava d'uns principiants que jugaven a cineastes, en el

cas d'aquest amor, idiota, la cosa és alarmant: Ventura Pons (Barcelona, 1945) ja és un director granadet amb filmografia a les espatlles. No obstant, i per anar de trencador i picar l'ullet als espectadors juvenils (?), el desventurat Pons explica aquesta història, original del novel·lista Lluís Anton Baulenas, tot renunciant a la coherència visual, narrativa i dramàtica pròpia d'un cineasta d'ofici. ¿És més idiota la història pel fet d'estar mal explicada, pitjor rodada i pèssimament interpretada? Posats al servei d'un film que es pretén fresc, provocador i directe –qüestionant lleugerament la Barcelona pija-de-disseny i d'alternativa popular–, els protagonistes naveguen a la deriva en un món urbà de sainet costumista, de menestrals segle XXI, tan rancis i babaus com les criatures teatrals de l'any de la picor.

3. Per a miops resistents i fans del Santi Millán.

Amor idiota

Director: Ventura Pons.

Intèrprets: Cayetana Guillén

Cuervo, Santi Millán, Mercè Pons,

Jordi Dauder, Marc Cartes.

Espanya, 2004. 94 min. Rambla.